

L'escriptor Ildefonso Falcones a l'Hotel Casa Fuster de Barcelona durant la presentació d'*El pintor d'ànimes*. PERE TORDERA

NÚRIA JUANICO
BARCELONA

Per a l'escriptor Ildefonso Falcones (Barcelona, 1959), la literatura és la millor eina d'evasió. "Fa que tot s'esvaeixi, que desapareguin les tensions, les preocupacions i la desesperació", diu. És per això que a l'autor li sap greu no haver pogut gaudir tan intensament com en anteriors ocasions del procés de creació de la seva última novel·la, *El pintor d'ànimes* (Rosa dels Vents / Grijalbo). Falcones, autor de llibres com *L'església del mar* (2006) i *La mà de Fàtima* (2009), va començar a escriure una nova història el 2016, però a mig procés de creació van diagnosticar-li un càncer. "No he sigut capaç de viure-la com he viscut les altres novel·les. Quan la vida et cau a sobre amb tanta virulència, la resta sembla tangencial", explica l'escriptor.

Amb tot, Falcones ha procurat distanciar al màxim la malaltia de la història que estava creant. "He intentat que el càncer no influís en la trama de la novel·la i deixar de banda l'estat d'ànim a l'hora d'escriure", assenyala l'escriptor, que afegeix que el càncer "ha influït sobretot en el temps, perquè hi havia moments en què no podia escriure". Serà i combatiu, Falcones es mostra satisfet amb el resultat: una història d'amor, passions i traïcions ambientada a la Barcelona del segle XIX. La seva cinquena novel·la transcorre durant la irrupció del Modernisme a la capital catalana, un moment d'esclat creatiu amb les obres d'artistes com Antoni Gaudí, Lluís Domènech i Montaner i Josep Puig i

Cadafalch. Fascinat per "la capacitat de fantasia d'aquests genis", Falcones ha ideat un relat sobre les lluites de la classe obrera per formar part de la burgesia. Els protagonistes són el Dalmau i l'Emma, una parella jove de pares anarquistes i molt implicada socialment. "Ell té l'oportunitat d'estudiar a l'Escola de la Llotja. Es converteix en ceramista i pintor i treballa a les grans obres modernistes", assenyala l'escriptor, que descriu el Dalmau com "un home que juga amb la burgesia, hi intenta entrar i és humiliat". L'Emma actua com a contrapès del protagonista. Activista convençuda, encapçala manifestacions i lluita pels drets a un habitatge digne i a poder alimentar els seus fills.

Prostitució i trinxeraires

L'explosió del Modernisme i l'agitació social configuren el teló de fons d'*El pintor d'ànimes*, que retrata aquest moment històric convuls a partir de les vivències dels protagonistes. "Van ser els anys del declivi dels cacics i de l'auge del moviment

"He intentat que el càncer no influís en la trama de la novel·la"

Ildefonso Falcones publica 'El pintor d'ànimes', que s'endinsa en l'esclat del Modernisme a Barcelona

"La independència és involutiva"

Especialitzat en crear *bestsellers* ambientats al passat, Ildefonso Falcones no s'acaba de sentir còmode a la Barcelona actual. "Tot el que té a veure amb defensar la separació i la independència és involució. L'objectiu és exalçar uns valors culturals, és endogàmic", argumenta. El Modernisme, diu, representa "completament el contrari" de la situació actual, en què "la creativitat s'està perdent".

Falcones ho exemplifica amb el poema *Mare nostra* que Dolores Miquel va recitar a la cerimònia de lliurament dels Premis Ciutat de Barcelona el 2016. "Quan un pregó acaba amb una poesia contra la Verge, alguna cosa està fallant", lamenta l'escriptor. El poema va ser denunciat a l'Audiència Nacional, que va concloure que era "una sàtira" i va demanar als catòlics que "toleressin les crítiques". Amb tot, Falcones no és pessimista amb el futur de la ciutat. "No aconseguiran destruir Barcelona -diu-. Estic convençut que ressorgirà".

obrer, de les lluites contra la pobresa i la misèria i la Setmana Tràgica", diu Falcones. Al llibre hi apareixen els trinxeraires, nens abandonats per les seves famílies que malvivien i robaven als carrers, i la prostitució infantil. "Era una Barcelona que no oferia ni els drets ni les possibilitats per a una vida digna. Els nens i nenes es començaven a prostituir als 9 o 10 anys", destaca l'escriptor, que puntualitza que no pretén "donar lliçons de contrarietats socials ni de Modernisme", sinó "proporcionar una trama agradable als lectors perquè s'ho passin bé".

Escrita al llarg de tres anys, *El pintor d'ànimes* va sorgir davant l'absència, segons Falcones, de llibres de ficció que tractessin aquest moviment artístic. "És una època històricament molt atractiva, però no conec cap novel·la que tracti el Modernisme en general", assenyala l'autor, que ja pensa en nous relats. "És important que la naturalesa et permeti lluitar. Cada cop que toco una tecla sento una punxada aguda al dit, i fa un mes va morir el meu germà, però jo segueixo confiant en la medicina", explica l'escriptor. Conviure amb la quimioteràpia li està suposant "un exercici diari de superació", perquè "a diferència de la resta de malalties, que quan et pren un medicament notes una millora, en aquesta ocasió com més et destrossa una medicina més efecte té en tu". Ara per ara, els projectes a llarg termini "són complexos" per a Falcones, perquè viu "amb la sensació permanent de tenir a sobre l'espasa de Dàmocles". Amb tot, l'escriptor mira endavant. "A la vida no poden faltar mai les noves històries", conclou. —